

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΚΙΝΗΜΑ ΑΛΛΑΓΗΣ
Κοινοβουλευτική Ομάδα

ΠΑΒ	504
11 ΟΚΤ. 2019	

Τετάρτη, 9 Οκτωβρίου 2019

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ: Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, κ. Ι. Βρούτση

ΘΕΜΑ: «Επιστολή πολίτη σχετικά με ασφαλιστικές – συνταξιοδοτικές αδικίες»

Κύριε Υπουργέ,

Σας αναφέρω επιστολή πολίτη σχετικά με ασφαλιστικές – συνταξιοδοτικές αδικίες εις βάρος πολιτών. Συγκεκριμένα, όπως αναφέρεται στην επιστολή, πρόκειται για αδικίες εις βάρος εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, που ξεκίνησαν το εργασιακό τους βίο στο δημόσιο την περίοδο 1983 – 1985.

Παρακαλείσθε να λάβετε υπόψη το συγκεκριμένο αίτημα και να με ενημερώσετε για τις αποφάσεις και τις ενέργειες σας σχετικά με το προαναφερθέν θέμα.

Επισυνάπτεται η σχετική επιστολή.

Ο Αναφέρων Βουλευτής,

Γεώργιος Μουλκιώτης

✓

ΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 4251
Ημερομ. 04/10/2014

ΠΡΟΣ

Κ. Πρωθυπουργό
Βουλευτές όλων των κομμάτων

Κ. Υπουργό Εργασίας

ΚΟΙΝ. Μ.Μ.Ε. (εφημερίδες –
ραδιοφωνικούς- τηλεοπτικούς σταθμούς).

Κύριε πρωθυπουργέ

Κύριε υπουργέ

Κυρίες και κύριοι βουλευτές

Ο λόγος που επικοινωνώ μαζί σας είναι να επισημάνω μια πολύ μεγάλη αδικία εις βάρος μιας κατηγορίας συμπολιτών μας.

Αδικία για την οποία, διαχρονικά ευθύνεστε οι κυβερνώντες, με τις αποφάσεις που λαμβάνετε, με όσα νομοθετείτε, που σε αρκετές περιπτώσεις δε μελετήσατε τι παραμέτρους έχουν και τι αδικίες προκαλούν.

Το θέμα είναι σχετικό με το ασφαλιστικό.

Αναφέρομαι σε μια κατηγορία συμπολιτών μας, κυρίως εκπαιδευτικών πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, που ξεκίνησαν τον εργασιακό τους βίο στο δημόσιο τα έτη 1983, 1984, 1985. Λόγω διετίας των σπουδών στις τότε ακαδημίες και των μαζικών διορισμών στην εκπαίδευση αυτά τα έτη (1983-1985) η πλειοψηφία αυτών ήταν ηλικίας 21 -23 ετών γεννημένοι μεταξύ 1960-1964.

Να επισημάνω πως όλοι οι παραπάνω το 2010, καθοριστική όπως προκύπτει ημερομηνία, είχαν ξεπεράσει τα 25 έτη υπηρεσίας.

Οι αδικίες ξεκινούν απ' αυτή τη λεπτομέρεια, καθώς με τη «σοφία» αυτών που ψηφίσατε, **Νόμος 3863/2010** δίνεται η δυνατότητα σε νεώτερους γεννημένους μεταξύ 1964 και 1967 που ξεκίνησαν να εργάζονται μετά το 1986 στο δημόσιο, οπότε έχουν 3-4 χρόνια υπηρεσίας λιγότερα, να αποχωρήσουν από την υπηρεσία και να συνταξιοδοτηθούν 3- 7 χρόνια νωρίτερα σε σχέση με τους εργαζόμενους από τα έτη 1983-1985. Έτσι:

1. Οι της β' κατηγορίας, οι νεώτεροι, αν το 2011 είχαν ανήλικο παιδί άσχετο αν σήμερα είναι 25 χρόνων να μπορούν να συνταξιοδοτηθούν ως γονείς ανήλικου τέκνου. Της α' κατηγορίας, οι παλαιότεροι δηλαδή δεν έχουν αυτό το δικαίωμα, να επικαλεστούν ανήλικα τέκνα γιατί το 2010 είχαν κλείσει 25ετία. (ίσως δικαστικά αυτή η κατηγορία να δικαιώνεται)

Για όσους μάλιστα έκαναν το έγκλημα να κάνουν νωρίς παιδιά, άρα το 2011 ήταν ενήλικα, ή είχαν την ατυχία να μείνουν άκληροι δεν έχουν ούτε την πιθανότητα δικαστικής διεκδίκησης.

2. Εξαγορά προϋπηρεσίας Η β' κατηγορία οι νεώτεροι έχουν τη δυνατότητα εξαγοράς πλασματικών χρόνων λόγω σπουδών και λόγω παιδιών. Άρα με την εξαγορά να δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για αποχώρηση νωρίτερα. Δυστυχώς «οι εγκληματίες» που το 2010 είχαν κλείσει 25ετία στερούνται του δικαιώματος εξαγοράς πλασματικών χρόνων.
3. Αφορά λίγες περιπτώσεις που δυστυχώς υπάρχουν. Είναι άνδρες που το 2010 είχαν 23 – 24 έτη υπηρεσία, κι έκαναν το λάθος να εξαγοράσουν το στρατό και να πληρώσουν το τίμημα πολλά χρόνια πριν τη συνταξιοδότησή τους. Αυτοί λόγω αυτού του «ατοπήματος» βρέθηκαν το 2010 να κλείνουν 25ετία, οπότε να χάνουν τις ευνοϊκές ρυθμίσεις που ισχύουν για τους νεώτερους.

Προσωπικά είμαι γεννημένος το 1960 και διορίστηκα ως δάσκαλος το 1983. Είχα όμως την εξαιρετική εύνοια της τύχης να έχω ένα ένησημο στο δημόσιο (δασαρχείο) το 1981, έτσι μ' αυτό το ένα και μοναδικό ένησημο εντάχτηκα στην κατηγορία των παλιών ασφαλισμένων των πριν το 1983 και έτσι το 2015 σε ηλικία 55 ετών και με 32 χρόνια υπηρεσία συνταξιοδοτήθηκα,

Η γυναίκα μου, νηπιαγωγός, με την οποία ξεκινήσαμε να δουλεύουμε με δύο ημέρες διαφορά και έχοντας συνολικά τρεις μήνες λιγότερο από μένα, καθώς την πρώτη χρονιά ήταν αναπληρώτρια και έχασε ένα καλοκαίρι, καθώς είναι και δύο χρόνια μικρότερη (1962), δουλεύει ήδη 5^η χρονιά παραπάνω από μένα και στην καλύτερη περίπτωση χρειάζεται άλλα 4 χρόνια. Δηλαδή συνολικά 9 χρόνια περισσότερα.

Φυσικά στην ίδια κατηγορία με τη γυναίκα μου είναι και κάποιες εκατοντάδες ακόμη ασφαλισμένοι που ηλικιακά και υπηρεσιακά συμπίπτουν.

Νομίζω η αδικία του συστήματος είναι οφθαλμοφανέστατη και αυτό το συναίσθημα γίνεται εντονότερο όταν βλέπεις να φεύγουν οι νεώτεροι, φίλοι, γνωστοί συνάδελφοι κι εσύ να νοιώθεις εγκλωβισμένος.

Η ρύθμιση για αποχώρηση με μειωμένη σύνταξη, για άτομα με 37, 38 χρόνια υπηρεσία, όταν αυτή η μείωση είναι ισόβια είναι ακόμη μια αδικία και μάλιστα όταν συνεχώς δίνονται κίνητρα σε πολλούς τομείς για εθελουσία αποχώρηση.

Το περί δικαίου αίσθημα επιβάλει για τη συγκεκριμένη κατηγορία να υπάρξει κάποια ρύθμιση, σκεπτόμενοι μάλιστα ότι αυτό θα λειτουργήσει και υπέρ των μαθητών, καθώς μετά από τόσα χρόνια υπηρεσίας, οι αντοχές για προσφορά σε μια τάξη με 20 μαθητές είναι μειωμένες.

Χρήστος Καλογράνης